

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.05.1995
KOM(95)167 endelig udg.

95/0106 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

**om indførelse af fælles bestemmelser vedrørende godstransport og personbefordring
ad indre vandveje mellem medlemsstaterne med henblik på fri udveksling
af tjenesteydelser for denne transport**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. GENERELT

1. Godstransport og personbefordring ad de indre vandveje mellem medlemsstaterne og transit gennem disse er kun delvis undergivet EU-bestemmelser for adgang til markedet. Således er kun adgangen til sejlads på Rhinen reguleret på fællesskabsplan. De pågældende bestemmelser er blevet indført i overensstemmelse med tillægsprotokol nr. 2 til Mannheim-konventionen og omsat til fællesskabsret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2919/85 af 17.10.1985 om fastsættelse af betingelserne for adgang til den ordning, der i henhold til den reviderede konvention om sejlads på Rhinen er forbeholdt skibe, der hører til i Rhin-skibsfarten¹. En følge heraf er, at adgangen til en del af de internationale trafikforbindelser ikke reguleres af fællesskabsbestemmelser i modsætning til national transport², som helt og holdent er undergivet adgangsbestemmelser, som Rådet har fastsat.

Ved at råde bod på denne skævhed sikrer man for det første, at adgangen til markedet for sejlads ad de indre vandveje i sin helhed (national og international transport inden for Fællesskabet) underlægges fællesskabsbestemmelser.

2. Vedtagelse på EF-plan af markedsregulerende bestemmelser for flodtransport mellem medlemsstaterne imødekommer dog først og fremmest et krav i Domstolens dom af 22. maj 1985 i sag nr. 13/83³ (Europa-Parlamentets passivitetssøgsmål mod Rådet). Domstolen pegede i sin dom bl.a. på Rådets forpligtelse til i henhold til artikel 75, stk. 1, litra a) at vedtage fælles regler med henblik på at sikre fri udveksling af tjenesteydelser inden for transport mellem medlemsstaterne. Domstolen fremførte yderligere, at kravet om fri udveksling af tjenesteydelser indebærer afskaffelse af enhver form for forskelsbehandling af tjenesteydere på grund af nationalitet eller den omstændighed, at de er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor tjenesten ydes.

Allerede før EØF-traktaten var der indført fri udveksling af tjenesteydelser for transport ad indre vandveje mellem medlemsstaterne, og efter traktatens ikrafttræden har medlemsstaterne altid anerkendt den fri udveksling af tjenesteydelser for denne form for transport. Af denne grund forekom det ikke nødvendigt at indføre EF-bestemmelser herom, så meget desto mere som det ved traktatens artikel 76 forhindres, at denne fri adgang til markedet, der i øvrigt er på linje med de generelle målsætninger for traktaten, afskaffes.

¹ EFT nr. L 280 af 22.10.1985

² Rådets forordning (EØF) nr. 3921/91 af 16.12.1991 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern godstransport og personbefordring ad indre vandveje i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EFT nr. L 373 af 31.12.1991, s. 1)

³ Domssamlingen 1983, side 1556

Imidlertid kræver Østrigs tiltrædelse på grund af at dette lands indre vandveje er forbundet med andre medlemsstater, at Rådet vedtager bestemmelser om adgang til markedet for transport ad de indre vandveje mellem medlemsstaterne og transit gennem disse. To medlemsstater har nemlig indgået bilaterale aftaler med Østrig om sejlads ad indre vandveje, der ikke er forenelige med princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på området.

Da transportselskaber fra medlemsstater, der ikke er part i disse bilaterale aftaler, skal have særlig tilladelse fra de østrigske myndigheder og de to pågældende medlemsstater, gælder der siden Østrigs tiltrædelse, inden for godstransport og personbefordring ad indre vandveje, forskellige ordninger mellem medlemsstaterne for den internationale trafik og transit gennem medlemsstaterne.

Det er derfor vigtigt, at Rådet i overensstemmelse med Domstolens dom af 22. maj 1985 på grundlag af traktatens artikel 75, stk. 1, litra a) vedtager fællesskabsbestemmelser om adgang til transport mellem medlemsstaterne, således at man retligt sikrer, at principperne om fri udveksling af tjenesteydelser anvendes på alle internationale trafikforbindelser inden for Fællesskabet. Gennemførelsen heraf indebærer for øvrigt, at man undgår konkurrenceforvridning og markedsforstyrrelser for de pågældende transportere.

3. Det EU-tiltag, som planlægges med det nærværende forslag, kan med hensyn til nærhedsprincippet ansues ud fra følgende fire grundlæggende aspekter:

a) Hvad er formålet med den påtænkte foranstaltning set i forhold til Fællesskabets forpligtelser?

Foranstaltningen skal imødekomme ønsket om efter Østrigs tiltrædelse, hvis indre vandveje er forbundet med medlemsstaternes, i hele Fællesskabet at sikre fri udveksling af tjenesteydelser inden for transport ad indre vandveje mellem medlemsstaterne og transit gennem disse. Europa-Domstolens dom af 22. maj 1985 i sag 13/83 forpligter Rådet til på grundlag af artikel 75, stk. 1, litra a), at vedtage en lovgivning, der sikrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for transport mellem medlemsstaterne.

b) Henhører den påtænkte foranstaltning udelukkende under Fællesskabets enekompetence eller deler det kompetencen med medlemsstaterne?

Forslaget til Rådet støttes på traktatens artikel 75, stk. 1, litra a), hvor Fællesskabet har enekompetence.

c) Hvilken EF-dimension har den påtænkte foranstaltning?

Foranstaltningen vedrører alle medlemsstaterne og tilsigter retligt at fastslå princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for transport ad indre vandveje mellem medlemsstaterne og transit gennem disse.

d) Hvilke foranstaltninger kan Fællesskabet vedtage?

Den påtænkte foranstaltning kan kun gennemføres ved en rådsforordning i lighed med den fri udveksling af tjenesteydelser inden for intern godstransport og personbefordring ad indre vandveje ("cabotage" - Rådets forordning (EØF) nr. 3921/91).

II. SÆRLIGE BEMÆRKNINGER

4. Det er Kommissionens politik, at transportvirksomheder i Fællesskabet fortsat skal have fri adgang til godstransport og personbefordring ad de indre vandveje mellem medlemsstaterne og til transit gennem medlemsstaterne. Der synes ikke hensigtsmæssigt at ændre den nuværende situation for disse trafikforbindelsers vedkommende, idet den er i overensstemmelse med målsætningen for det indre marked.

FORSLAG TIL RÅDETS FORORDNING

om indførelse af fælles bestemmelser vedrørende godstransport og personbefordring
ad indre vandveje mellem medlemsstaterne med henblik på fri udveksling
af tjenesteydelser for denne transport

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

i samarbejde med Europa-Parlamentet²

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³,

og

ud fra følgende betragtninger:

Indførelsen af en fælles transportpolitik indebærer bl.a., at der fastsættes fælles bestemmelser for adgang til markedet for international godstransport og personbefordring ad de indre vandveje på Fællesskabets område; disse bestemmelser skal medvirke til gennemførelsen af det indre marked på transportområdet;

en fælles ordning for adgang til markedet kræver endvidere, at der sikres fri udveksling af tjenesteydelser ved, at alle restriktioner over for virksomheder, der yder tjenester på dette område, på grundlag af nationalitet eller som følge af, at virksomheden er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor tjenesten ydes, fjernes;

1

2

3

efter de nye medlemsstaters tiltrædelse gælder der forskellige ordninger medlemsstaterne imellem for den internationale trafik og for transit gennem medlemsstaterne ad indre vandveje, på grund af at der er indgået bilaterale aftaler mellem visse medlemsstater og en ny medlemsstat; der må derfor fastsættes fælles bestemmelser, således at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende på transportområdet og især for at undgå konkurrenceforvridninger og forstyrrelser i den pågældende markedsordning;

denne foranstaltning henhører under Fællesskabets enekompetence og den tilstræbte målsætning kan kun opnås ved, at der oprettes ens og bindende regler -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning finder anvendelse på godstransport og personbefordring ad indre vandveje mellem medlemsstaterne og på transitsejlad gennem disse.

Artikel 2

Enhver transportvirksomhed, der udfører godstransport eller personbefordring ad indre vandveje, kan udføre transport som omhandlet i artikel 1 uden forskelsbehandling begrundet i nationalitet eller etableringssted på betingelse af, at

- den har hjemsted i en medlemsstat i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning,
- den i denne medlemsstat har tilladelse til at udføre international godstransport eller personbefordring ad indre vandveje, og at
- den med henblik på disse transporter anvender fartøjer, der er indregistreret i en medlemsstat, eller at den, såfremt de ikke er indregistreret, har fået udstedt en attest for, at fartøjet sejler under en medlemsstats flag.

Artikel 3

Denne forordning berører ikke de rettigheder, som transportvirksomheder fra tredjelande har i henhold til den reviderede konvention om sejlads på Rhinen (Mannheim-konventionen) og konventionen om sejlads på Donau (Beograd-konventionen), eller rettigheder som følge af Det Europæiske Fællesskabs internationale forpligtelser, især associeringsaftaler eller partnerskabs- og samarbejdsaftaler indgået med associerede lande eller med tredjelande i Central- og Østeuropa.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(95) 167 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

07 10

Katalognummer : CB-CO-95-188-DA-C

ISBN 92-77-88387-1

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg